

Bilag 18.

Fællesrepræsentationen for de danske Sparekasser.

København, den 9. Juni 1943.

Til det af Folketinget nedsatte Udvalg, der behandler det fremsatte Forslag til midlertidig Lov om Tillæg til Lov om Sparekasser.

I Anledning af det den 28. Maj d. A. forelagte Forslag til Lov om Udvidelse af de i Sparekasselovens § 10 stillede Krav til Sparekassernes likvide Beholdninger og af de af Handelsministeren ved Forelæggelsen fremførte Udtalelser tillader Fællesrepræsentationen for de danske Sparekasser sig at fremsætte følgende Bemærkninger for det ærede Udvalg.

Formaalet med de Steriliseringsforanstaltninger, der i Henhold til Loven af 3. Juli 1942 blev foretaget med Hensyn til de i Bankerne indgaaede saakaldte ledige Penge var formentlig at sikre sig, at Bankerne — paa Indskydernes Dispositionsret over de indskudte Midler blev der jo ikke lagt noget Baand — holdt de ledige Penge i Ro ved ikke at foretage Investeringer, der gjorde Bankerne illikvide, naar de ledige Penge krævedes tilbage af Indskyderne. Men navnlig ønskede man antagelig at undgaa en Gentagelse af de under og efter den sidste Verdenskrig uheldige Investeringer fra Bankernes Side. Med Rette blev Sparekasserne derfor i 1942 holdt uden for tilsvarende Foranstaltninger i Erkendelsen af den væsentlige Forskel, der er paa Bankloven og Sparekasseloven med Hensyn til Midlernes Anbringelse. Den nye Sparekasselovs § 9 indeholder saa stramme Regler for Indskudsmidlernes Anbringelse, at Fejlinvesteringer af Betydning fra Sparekassernes Side praktisk talt kan siges at være udelukket. Af Hensyn til Fejlinvesteringer er der følgelig lige saa lidt Grund til nu at stille Krav til Sparekasserne, som der var i Fjor.

Man har nu ønsket en yderligere Skærpelse af Likviditetskravet til Bankerne og har da samtidig foreslaaet den samme Skærpelse paa Sparekasserne, og man har begrundet dette med, at ogsaa Indskudskapitalerne i Sparekasserne er i stadig Stigning og navnlig i den senere Tid. Man har herved for det første set bort fra, at Størrelsen af Indskudstilvæksten er vidt forskellig i de to Arter af Pengeinstitutter. I Tiden fra Krigens Udbrud 1. September 1939 til 30. April 1943 har Indskudsstigningen udgjort for Sparekasserne — inklusive Rentetilskrivningen, der udgør ca. 80 Mill. Kr. aarlig — 456 Mill. Kr. og for Bankerne 1 340 Mill. Kr. eller omtrent det 3-dobbelte. Hvis man tager det sidste Aar fra 30. April 1942 til 30. April 1943, har Indskudsstigningen udgjort for Sparekasserne 293 Mill. Kr. og for Bankerne 451 Mill. Kr. (for begge Vedkommende inklusive Rentetilskrivningen), saaledes at der altsaa stadig er en ganske væsentlig Forskel paa Størrelsen af Indskudstilvæksten i de to Arter af Pengeinstitutter. Naar man ved Overvejelserne angaaende Lovforslagets Fremsættelse særlig har haft Opmærksomheden henvendt paa, at Sparekassernes Indskudstilvækst i Januar Kvartal d. A. endog er større end Bankernes, er hertil at bemærke, at dette Forhold er ganske normalt og genfindes ogsaa i Tiden før Krigen. F. Eks. viser Januar Kvartal i Aarene 1938 og 1939 en gennemsnitlig Overvægt for Sparekassernes Indskudsfremgang i Forhold til Bankernes paa 112 Mill. Kr., medens Forskellen for Januar Kvartal i Aar endog kun er halv saa stor, 58 Mill. Kr. I Forbindelse hermed skal man pege paa, at igen i April Maaned d. A. — den sidste Maaned, hvorman har Kendskab — er Indskudsstigningen væsentlig større i Bankerne (81 Mill. Kr.) end i Sparekasserne (26 Mill. Kr.).